

**Χαιρετισμός της κας Ελευθερίας Παπαδάκη
Προέδρου Συντονιστικού Φορέα Γυναικείων Οργανώσεων
Ρεθύμνης Κρήτης**

Μέχρι εκείνη τη Δευτέρα του Οκτώβρη, του 1993 που βρεθήκαμε στο αεροδρόμιο της Λάρνακας, προετοιμασμένες συναισθηματικά για την αδελφοποίηση με την Κυθρέα η Κύπρος ήταν μόνο γνώση γεωγραφική και ιστορική, αλλά και μια εμπειρία για κάποιες από μας της άριστης τουριστικής υποδομής του νησιού!

Όσπου σας ανταμώνσαμε: Από τα πρώτα λεπτά της υποδοχής η φιλική διάθεση, θυμάμαι, μας ξύπνησε πρωτόγνωρα συναισθήματα.

Δεν ήταν μόνο η ζεστασιά της ψυχής που μας άγγιξε, αλλά και κάτι αδιόρατο στην αρχή που έγινε όμως συγκεκριμένο μέσα στο πούλμαν όταν άρχισαν οι μαρτυρίες για τους αγνοούμενους, τους νεκρούς και τους πρόσφυγες που ζουν με την ελπίδα της επιστροφής στα πάτρια εδάφη!

Ο ενθουσιασμός που διακατείχε και τις δυο πλευρές ήταν μεγάλος και οι επαφές που έγιναν πολύ σημαντικές με τις Αρχές του νησιού Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, Υπουργό Παιδείας και

Πολιτισμού και θερμή φίλη του Ρεθύμνου, Πρόεδρο της Βουλής, Έπαρχο Αμμοχώστου αντιδήμαρχο Λάρνακας, Δήμαρχο Κυθρέας, παράγοντες κοινοτήτων των εκτοπισμένων περιοχών και πολλούς άλλους.

Όλοι ανεξαιρέτως ευλογούσαν το σκοπό της επίσκεψης μας και μας έδιναν τα μηνύματά τους για τη δική μας κοινωνία.

Η Κύπρος αγωνίζεται και περιμένει.

Η δικαίωση δεν πρέπει να αργήσει.

Ο δρόμος της επιστροφής των προσφύγων πρέπει να ανοίξει.

Τα μηνύματα αυτά πήραν μεγαλύτερες διαστάσεις στη σκέψη μας όταν έγιναν και τα προσκυνήματα στον Τύμβο, στα φυλακισμένα μνήματα και στο μνημείο του Λιοπετρίου όπου οι μνήμες των ηρώων μαρτύρων, μας θύμιζαν τις δικές μας παρακαταθήκες.

Μοναδική ήταν η συγκίνησή όταν δέσαμε και μεις τα χέρια μας με τα δικά σας στην ανθρώπινη αλυσίδα που κάλυψε την απόσταση 68 χιλ/τρων Λεμεσού - Λευκωσίας, και όταν επιδώσαμε ψήφισμα διαμαρτυρίας στο φυλάκιο του ΟΗΕ στην νεκρή ζώνη.

Ποτέ δεν θα αθετήσουμε τις υποσχέσεις που δώσαμε λίγο πριν την αδελφοποίηση για ενεργό συμπαράσταση από την πλευρά μας για δικαίωση των αγώνων σας.

Μετά την υπογραφή της αδελφοποίησης νιώθαμε πια και μεις σαν ένας σταθερός κρίκος στην αλυσίδα των προσπαθειών για επιστροφή! Αίσθημα που διατηρείται αναλοίωτο από τότε.

Αυτό άλλωστε αποδεικνύουν και οι ενέργειες και εκδηλώσεις που ακολούθησαν αντίστοιχα στο Ρέθυμνο

με τη συμμετοχή όλων των αρχών και της κοινωνίας μας, της τόσο ευαισθητοποιημένης σε ο,τιδήποτε αφορά το Κυπριακό ζήτημα.

Σήμερα είμαστε εδώ πάλι για το ευχάριστο γεγονός των εγκαινίων του οικημάτων σας με την επωνυμία «Χυτρίων Γη» και ευγενική προσφορά του υπουργού Εσωτερικών της Κύπρου κ. Χριστοδούλου Χριστόδουλο.

Εύχομαι να μην αργήσει η πολυπόθητη εκείνη ημέρα που θα είμαστε ξανά εδώ από το Ρέθυμνο όλοι μαζί για την επιστροφή στην κατεχόμενη Κυθρέα που τόσο άδικα στερηθήκαμε για τόσα χρόνια μετά το ολέθριο πέρασμα του Αττίλα.

Αυτό είναι το δώρο του Συντονιστικού Γυναικείων Συλλόγου Ρεθύμνου για σας τις Κυθρεώτισσες αδελφές μας.

Είναι ένας πίνακας, ενός Ρεθύμιου λαϊκού ζωγράφου που απεικονίζει ένα Βενετσιάνικο τμήμα της παλιάς μας πόλης.

Είναι ένα μικρό δείγμα της τόσο μεγάλης αγάπης και των συναισθημάτων που τρέφουμε για σας κι ένα μικρό ευχαριστώ για την εξαιρετη φιλοξενία.